

**UCHWAŁA NR VI/43/24
RADY POWIATU W KOSZALINIE**

z dnia 25 września 2024 r.

**w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy
w Koszalinie**

Na podstawie art. 229 pkt 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r. poz. 572), po uprzednim zbadaniu skargi przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Koszalinie, uchwała się, co następuje:

§ 1. 1. Uznaje się za bezzasadną skargę (...) z dnia 22 lipca 2024 r. (data wpływu do Urzędu - 23 lipca 2024 r.) na działalność Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Koszalinie.

2. Uzasadnienie faktyczne i prawne rozpatrzenia skargi oraz pouczenie wynikające z treści art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego zawiera załącznik do uchwały.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Kamil Jesionowski

W dniu 23 lipca 2024 r. do Rady Powiatu w Koszalinie wpłynęła skarga na działalność Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Koszalinie, w szczególności dotycząca procesu oceny wniosku o dofinansowanie ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych na rozpoczęcie działalności gospodarczej, uzupełniona pismem z dnia 12 września 2024 r.

Przedmiotową skargę zgodnie z § 46a ust. 1 Statutu Powiatu Koszalińskiego rozpatrywała Komisja Skarg, Wniosków i Petycji Rady Powiatu w Koszalinie. W toku postępowania wyjaśniającego przeprowadzonego w dniu 29 sierpnia 2024 r. ustalono, że:

- 1) w dniu 27.06.2024 r. Skarżąca złożyła wniosek o przyznanie z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych środków na podjęcie działalności gospodarczej. We wniosku, w części dotyczącej wstępnej informacji o planowanej działalności Skarżąca wpisała, że przedmiotem jej działalności ma być dobór i sprzedaż okularów korekcyjnych (produkt medyczny) i oznaczyła swoją przyszłą działalność symbolem PKD o numerze 47.74.Z, tj. Sprzedaż detaliczna wyrobów medycznych, włączając ortopedyczne, prowadzona w wyspecjalizowanych sklepach. W punkcie 2.2. biznes planu Skarżąca zawarła informację, że będzie osobiście zajmowała się doбором produktów handlowych (oprawy okularowe), relacjami z dostawcami i klientami, przygotowaniem działań promocyjno-reklamowych oraz obsługą klientów w salonie, stylizacją klientów. W biznes planie jak i w treści złożonego wniosku Skarżąca wskazała, że jej mąż i opiekun - jako osoba zatrudniona w charakterze optometrysty oraz współprowadząca planowaną działalność - będzie obecny „non stop w salonie”, jak również w sytuacjach awaryjnych o każdej porze i osobiście będzie zajmował się procesem badania ostrości widzenia każdego z pacjentów oraz doбором soczewek korekcyjnych dla wybranych opraw okularowych, relacjami z producentami soczewek i warsztatowym skompletowaniem okularów wraz z wszelkimi innymi pracami, które nie będą mogły być wykonane przez Skarżącą ze względu na jej niepełnosprawność. Zarówno z treści wniosku, jak również załączonej do wniosku analizy finansowej wynika, że salon optyczny ma być czynny od poniedziałku do soboty w godzinach 11:00 – 17:00. Skarżąca zamierza korzystać z pracy zaangażowanych przez siebie pracowników lub osób wykonujących pracę na innej podstawie prawnej, tj. w ramach umowy zlecenia w kolejnych 24 miesiącach prowadzenia działalności. Ponadto, w treści biznes planu Skarżąca opisała, że będzie współpracowała także z okulistą, ale nie uwzględniła w analizie finansowej związanych z tym kosztów. Po przeprowadzonej analizie złożonych dokumentów Urząd rozpatrzył wniosek negatywnie, o czym Skarżąca została poinformowana pismem z dnia 10.07.2024 r. zawierającym uzasadnienie podjętej decyzji.
- 2) dofinansowanie na podjęcie działalności gospodarczej dla osoby niepełnosprawnej może być sfinansowane ze środków Funduszu Pracy lub ze środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych i jest przyznawane w oparciu o obowiązujące przepisy prawa:
 - ustawę z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475 z późn.zm.);
 - ustawę z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 100 z późn. zm.),

- rozporządzenie Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie przyznania osobie niepełnosprawnej środków na podjęcie działalności gospodarczej, rolniczej albo działalności w formie spółdzielni socjalnej (Dz. U. z 2018, poz. 2342)

Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Koszalinie odniósł się do zarzutów zawartych w skardze informując, że:

- 1) sam fakt złożenia wniosku nie gwarantuje jego pozytywnego rozpatrzenia i nie jest równoznaczny z obowiązkiem przyznania wnioskowanej pomocy. W przypadku pomocy udzielanej w ramach środków PFRON wynika to wprost z art. 12 a ust. 1. ustawy rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, zgodnie z którym osoba niepełnosprawna, może otrzymać ze środków Funduszu jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej, w wysokości określonej w umowie zawartej ze starostą. Oznacza to, że przyznanie środków na podjęcie działalności jest fakultatywną formą wsparcia.
- 2) nie może zgodzić się z twierdzeniem Skarżącej, iż argumentacja sformułowana w piśmie Powiatowego Urzędu Pracy w Koszalinie z dnia 10.07.2024 r. dotyczącym rozpatrzenia wniosku wskazuje na przekroczenie uprawnień w ocenie dostarczonych do wniosku dokumentów, czy też podawanie nieprawdziwych informacji odnośnie złożonego wniosku, nadużycia uprawnień poprzez odmowę praw obywatelskich, dyskryminacji osoby z niepełnosprawnością oraz zatajenie niezgodności uchwały Rady Powiatu z obowiązującą ustawą.
- 3) nie zgadza się ze stanowiskiem Skarżącej, iż na podstawie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności dokonano nieuprawnionej interpretacji, że Skarżąca nie jest zdolna do prowadzenia działalności w planowanym zakresie.

Dyrektor twierdzi, że swoje stanowisko w tej kwestii zajął wyłącznie na podstawie dokumentów posiadanych w sprawie, tj. na podstawie oceny stanu zdrowia dokonanej przez lekarza - przewodniczącego składu orzekającego Miejskiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Koszalinie, który ustalił stopień niepełnosprawności Skarżącej jako znaczny, uznając jednocześnie za niezdolną do pracy. Dodał też, że użyte w piśmie sformułowania, dotyczące stanu jej zdrowia, zostały zacytowane z treści uzasadnienia ww. orzeczenia, z którego wynika, że skutki naruszenia sprawności organizmu wymagają, w celu pełnienia ról społecznych, stałej opieki i pomocy innych osób w związku ze znacznie ograniczoną możliwością samodzielnej egzystencji, tj. zaspokajaniem podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację. Dyrektor nadmienił, że w świetle zapisów zawartych w orzeczeniu o stopniu niepełnosprawności Skarżąca, będąc całkowicie uzależniona od innych osób, obecnie nie jest zdolna do samodzielnego prowadzenia jednoosobowej działalności gospodarczej.

- 4) nie kwestionuje twierdzenia Skarżącej, że osoby z orzeczoną niepełnosprawnością w stopniu znacznym mogą prowadzić działalność gospodarczą oraz, że ze środków PFRON takie dotacje są przyznawane, jednak nie dysponuje wiedzą na temat takich osób, ani dokumentów na podstawie których dofinansowania zostały przyznane. Dodał natomiast, że każdy wniosek złożony w Powiatowym Urzędzie Pracy w Koszalinie o udzielenie jakiegokolwiek wsparcia jest rozpatrywany indywidualnie. Oznacza to, że jego stanowisko wyrażone w piśmie z dnia 10.07.2024 r. jest decyzją podjętą w indywidualnej sprawie Skarżącej, na podstawie szczegółowej analizy zgromadzonej dokumentacji. Nie jest natomiast stanowiskiem, które będzie miało zastosowanie do wszystkich osób ubiegających się o wsparcie.
- 5) nie ma potwierdzenia w rzeczywistości również twierdzenie Skarżącej, że przy rozpatrywaniu jej wniosku zatajony został fakt, że jest ona zdolna do pracy w warunkach

pracy chronionej. Dyrektor stwierdził, że złożony wniosek nie dotyczył utworzenia miejsca pracy w celu zatrudnienia Skarżącej w zakładzie pracy chronionej, a dotyczył przyznania środków PFRON na podjęcie działalności gospodarczej, która bez względu na źródło finansowania powinna stanowić przedsięwzięcie gospodarcze dające gwarancję realizacji sukcesu biznesowego przez osobę podpisującą umowę.

- 6) zarzut nieuprawnionej interpretacji, że Skarżąca nie posiada zdolności do podpisania umowy o dofinansowanie jest nieuzasadniony. Dyrektor poinformował, że użyte przez niego w piśmie z dnia 10.07.2024 r. stwierdzenie, że "Mając na uwadze orzeczenie wydane przez Miejski Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności zawarcie przez Panią umowy jest niemożliwe" nie odnosiło się do samej czynności prawnej polegającej na fizycznym złożeniu podpisu pod umową a miało szerszy kontekst, tj., że będąc całkowicie uzależniona od innych osób, Skarżąca obecnie nie jest zdolna do samodzielnego prowadzenia jednoosobowej działalności gospodarczej, w rozumieniu art. 3 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo Przedsiębiorców (Dz. U z 2024 r., poz.236 z późn. zm.).
- 7) nie może zgodzić się z twierdzeniem Skarżącej, że w piśmie z dnia 10.07.2024 r. zakwestionował możliwość przeprowadzenia przez nią trzech spotkań w miesiącu w asyście męża oraz możliwość doradzenia dwóm osobom dziennie w zakresie doboru opraw do okularów. Dyrektor stwierdził, że nie podnosił w ogóle tej kwestii, ponieważ do dnia podjęcia decyzji nie dysponował tak szczegółowymi informacjami o ilości planowanych spotkań. W piśmie poinformował jedynie, że orzeczenie o stopniu niepełnosprawności wskazuje na fakt, że Skarżąca jest całkowicie uzależniona od innych osób. Nie negował także wiedzy Skarżącej wynikającej z jej wykształcenia – technik ekonomista ani też zdobytego dotychczas doświadczenia zawodowego, które jednak nie jest tożsame z planowaną na bazie środków PFRON działalnością.
- 8) odnosząc się do zarzutu manipulacji konieczności posiadania kwalifikacji lub doświadczenia w pracy jako optyk/optometrysta a także odmowy dofinansowania zakupu urządzeń do badania ostrości widzenia zgadza się z twierdzeniem, że do prowadzenia działalności we wskazanym zakresie nie są wymagane specjalne uprawnienia. Niemniej podtrzymuje stanowisko, że warunkiem niezbędnym do wykonywania pracy na tych stanowiskach jest posiadanie odpowiednich kwalifikacji lub/oraz doświadczenia zawodowego. Również Skarżąca potwierdza to stanowisko wskazując, że cyt. „Ważnym jest (choć nie jest to obowiązek ustawowy), aby badania jakości widzenia były przeprowadzone na profesjonalnych urządzeniach przez Optometrystę lub Okulistę”. Ponieważ Skarżąca do wniosku nie dołączyła żadnych dokumentów, które potwierdzałyby, że to ona (a nie osoby trzecie, z którymi zamierza podjąć współpracę) posiada niezbędne kwalifikacje oraz doświadczenie zawodowe w pracy w obsłudze sprzętu stanowiącego wyposażenie stanowiska optometrysty stwierdzono, że takich nie posiada, co w tej sytuacji nie powinno być przez nią kwestionowane.

Dodać należy, że zarówno środki Funduszu Pracy jak i PFRON przyznawane osobom uprawnionym na podjęcie działalności gospodarczej są bezzwrotne w sytuacji, gdy wnioskodawca będzie prowadził działalność nieprzerwanie przez okres wymagany ww. ustawami (odpowiednio 12 lub 24 miesięcy). Wobec powyższego Dyrektor jest zobowiązany do zbadania przygotowania wnioskodawcy do prowadzenia danej działalności, musi ocenić przygotowanie zawodowe oraz realne szanse powodzenia planowanej działalności. Po złożeniu wniosku przez Skarżącą taka weryfikacja została przeprowadzona, między innymi pod kątem przedłożenia kompletu dokumentów wymienionych jako załączniki do wniosku, posiadania wykształcenia kierunkowego i/lub doświadczenia zawodowego w branży, w której wnioskodawca zamierza działać, a także zasadności zakupów wymienionych w specyfikacji.

We wniosku o przyznanie dofinansowania oraz załączonym do niego biznesplanie Skarżąca wskazała, że znaczną część dofinansowania zamierza przeznaczyć na zakup specjalistycznego sprzętu dla optometrysty, a pracę na tym stanowisku będzie wykonywał jej mąż posiadający odpowiednie kwalifikacje w tym zakresie. Oznacza to, że wymieniony we wniosku sprzęt nie będzie wykorzystywany przez wnioskodawczynię, a przez zatrudnioną przez nią osobę (w ramach umowy zlecenie), co uniemożliwia przyznanie Skarżącej dotacji w tym zakresie. Wskazany wyżej sposób działania jest przyjętą przez Powiatowy Urząd Pracy zasadą. W tożsamych sytuacjach wnioski osób, które nie udokumentowały doświadczenia zawodowego, bądź kwalifikacji do obsługi danego sprzętu, albo z wniosków wynika, że sprzęt taki będzie wykorzystywany przez zatrudnione osoby, a nie osobiście przez osoby, które ubiegają się o dotację, również nie uzyskują akceptacji. Inne podejście do omówionej wyżej kwestii mogłoby skutkować zarzutem, że środki publiczne są wydatkowane niezgodnie z ich przeznaczeniem. Natomiast posiadanie przez wnioskodawcę odpowiednich kwalifikacji w zakresie niezbędnym do wykonywania działalności gospodarczej w planowanym zakresie, pozwala na stwierdzenie, że środki publiczne są inwestowane w projekty, które w minimalnym stopniu są obciążone ryzykiem niepowodzenia. Ten sposób oceny wniosków stosowany jest od wielu lat, a stosowne zapisy w tym zakresie zostały ujęte w zasadach udzielania dofinansowania ze środków Funduszu Pracy na podjęcie działalności gospodarczej przez bezrobotnego/opiekuna osoby niepełnosprawnej, które każdorazowo, po ich opracowaniu, podlegają opiniowaniu przez Powiatową Radę Rynku Pracy i za każdym razem uzyskują pozytywną opinię tego organu. Przyjęty przez PUP sposób postępowania umożliwia wszystkim wnioskodawcom dostęp do środków publicznych równych zasadach. Jest to szczególnie istotne w przypadku osób niepełnosprawnych, które mogą ubiegać się o przyznanie środków na podjęcie działalności gospodarczej zarówno w ramach środków Funduszu Pracy jak i PFRON.

Na uwagę zasługuje również fakt, że w dniu 14.08.2023 r. Skarżąca zwróciła się do PUP z prośbą o udzielenie informacji na temat możliwości uzyskania dotacji na rozpoczęcie działalności, jak również rezerwacji środków na ten cel. W odpowiedzi pismem z dnia 11.09.2023 r. przekazano Skarżącej informacje dotyczące procedury składania, zasady rozpatrywania i przyznawania środków, w tym poinformowano, że niezbędne jest zbadanie: przygotowania wnioskodawcy do prowadzenia danej działalności, oceny zaproponowanej formy zabezpieczenia oraz realnej szansy powodzenia planowanego przedsięwzięcia. Wskazano również, że w przypadku osób niepełnosprawnych przy ocenie wniosku brane są pod uwagę zapisy i zalecenia wynikające z posiadanego orzeczenia o niepełnosprawności. Ponadto w piśmie z dnia 11.09.2023 r. Skarżąca została jednoznacznie poinformowana, że jest zobowiązana do przedłożenia między innymi dokumentów potwierdzających posiadanie kwalifikacji bądź doświadczenia zawodowego przy wykonywaniu planowanych w swojej działalności usług.

Dodać należy, że ustawodawca przewidział możliwość udzielenia pomocy finansowej przedsiębiorcom w zakresie tworzenia nowych stanowisk pracy i zakupu wyposażenia, które jest niezbędne do wykonywania pracy na tworzonym stanowisku (odpowiednio art. 46 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i art. 26e ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych). W świetle powyższego Skarżąca ma możliwość złożenia wniosku o dofinansowanie na stworzenie stanowiska pracy dla ewentualnych pracowników.

Stwierdzić należy, że w świetle powyższego zarzut, cyt.: „Jest to powoływanie się na nieistniejące wymagania i chyba jest to rodzaj „falszerstwa urzędniczego”. Odnoszę wrażenie, że służy tylko znalezieniu nieistniejących paragrafów na z góry podjętą decyzję o odrzuceniu mojego wniosku” jest nieuzasadniony i stanowi subiektywną ocenę Skarżącej.

9) twierdzenie Skarżącej, że Uchwała Rady Powiatu nr LXXXII/517/24 z dnia 26.02.2024 r. jest sprzeczna z ustawą z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych jest nieuprawnione. Zgodnie z art. 35a ust. 3 ww. ustawy Rada Powiatu w formie uchwały określa kwoty przeznaczone na realizację zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej w ramach obowiązującego w danym roku limitu otrzymanych z PFRON środków. Natomiast zgodnie z art. 12a ust 1 pkt 2 ww. ustawy osoba niepełnosprawna, może otrzymać ze środków Funduszu jednorazowo środki na podjęcie działalności gospodarczej w wysokości określonej w umowie zawartej ze starostą nie wyższej niż sześciokrotność przeciętnego wynagrodzenia, lub wynoszącej od sześciokrotności do piętnastokrotności przeciętnego wynagrodzenia, w przypadku zobowiązania do prowadzenia działalności gospodarczej odpowiednio przez okres co najmniej 12 lub 24 miesięcy. Konstrukcja powyższych przepisów nie nakazuje zatem Radzie Powiatu ustalenia limitu środków na podjęcie działalności przez osobę uprawnioną na najwyższym możliwym poziomie. Daje również możliwość określenia, możliwej do uzyskania pomocy, w wysokości niższej niż maksymalna.

Jak sama Skarżąca wskazuje, limit środków PFRON przeznaczony na realizację zadań z zakresu rehabilitacji zawodowej na 2024 r. został ustalony Uchwałą Rady Powiatu w Koszalinie NR LXXXII/517/24 z dnia 26 lutego 2024 r., w tym na rozpoczęcie działalności gospodarczej, rolniczej albo na wniesienie wkładu do spółdzielni socjalnej (art. 12a) został ustalony w wysokości 40.000,00 zł. Zgodnie z § 5 ust. 9 rozporządzenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie przyznania osobie niepełnosprawnej środków na podjęcie działalności gospodarczej, rolniczej albo działalności w formie spółdzielni socjalnej Powiatowy Urząd Pracy, rozpatrując wniosek, bierze pod uwagę wysokość pozostających w jego dyspozycji środków Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych przeznaczonych na przyznanie osobie niepełnosprawnej środków na podjęcie działalności gospodarczej. Dodać należy, że ustalone na rok 2024 przez Radę Powiatu środki nie zostały jeszcze wykorzystane.

10) odnośnie twierdzenia Skarżącej, cyt.: „że zgodnie ze słowami urzędniczki, która przyjęła wniosek w przypadku zabezpieczenia Urząd będzie pewnie naciskał na poręczenie w trakcie negocjacji umowy”, potwierdza, że pracownik Urzędu przyjmujący wniosek przekazał mężowi Skarżącej składającemu wniosek informację o zasadach oraz dopuszczalnych prawem sposobów dokonywania poręczenia zabezpieczenia ewentualnego zwrotu przyznanych środków. Przekazał także informację, że najczęściej wybieraną przez wnioskodawców formą zabezpieczenia jest poręczenie cywilne, a szczegółowe warunki dokonania zabezpieczenia ustalane są w trakcie negocjacji, na które wnioskodawca jest zapraszany po pozytywnym rozpatrzeniu wniosku. Ponieważ wniosek Skarżącej został rozpatrzony negatywnie brak było podstaw prawnych do negocjacji warunków umowy.

11) nie zgadza się z twierdzeniem Skarżącej, że, cyt.: „zespół urzędników oceniający mój wniosek postanowił go od razu odrzucić i później szukał argumentów do odmowy”. Obowiązkiem Urzędu jest rozpatrzenie każdego wniosku i powiadomienie wnioskodawcy o podjętej decyzji w sposób określony przepisami. Każdy wniosek jest rozpatrywany indywidualnie, podlega wszechstronnej ocenie, w tym formalnej oraz merytorycznej. Ostateczną decyzję o przyznaniu środków podejmuje Dyrektor Powiatowego Urzędu Pracy w Koszalinie. W przypadku Skarżącej wniosek był również opiniowany przez Referat Prawny Starostwa. Dodać należy, że obowiązkiem Dyrektora jest wydatkowanie środków będących w dyspozycji Urzędu, które podlega ocenie właściwych organów nadzoru. Wobec powyższego w sytuacji, gdy Urząd posiada środki finansowe PFRON na sfinansowanie dotacji, „odrzucenie wniosku bez argumentów” byłoby działaniem niezgodnym z prawem, a ponadto narażałoby Dyrektora na odpowiedzialność dyscyplinarną.

O zgodnej z prawem realizacji zadań przez Urząd świadczy wystąpienie pokontrolne z kontroli przeprowadzonej w 2021 roku przez Najwyższą Izbę Kontroli. Przedmiotem kontroli była realizacja zadań w zakresie polityki rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania osób niepełnosprawnych na tym rynku oraz prawidłowość i skuteczność aktywizacji zawodowej osób niepełnosprawnych oraz trwałość ich zatrudnienia. NIK w raporcie stwierdził: „W latach 2018-2020 Urząd prawidłowo i skutecznie prowadził działania mające na celu aktywizację niepełnosprawnych osób bezrobotnych. Prawidłowo realizowane były zadania w zakresie polityki rynku pracy, ze szczególnym uwzględnieniem funkcjonowania osób niepełnosprawnych na tym rynku. Środki na finansowanie poszczególnych form aktywizacji osób niepełnosprawnych były wydatkowane z zachowaniem zasady równego traktowania osób niepełnosprawnych” oraz, że cyt.: „Nie stwierdzono przypadków dyskryminowania osób niepełnosprawnych zarejestrowanych jako bezrobotne i poszukujące pracy”.

Nadmienić należy, że Komisja Skarg, Wniosków i Petycji w trakcie prowadzenia postępowania wyjaśniającego szczegółowo przeanalizowała dokumenty w sprawie, w tym pismo Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej - Biuro Pełnomocnika Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych i uzupełnienie do skargi z dnia 12 września 2024 r. oraz przepisy regulujące ww. kwestie, jak również oceniła podjęte przez Dyrektora działania i stwierdziła, że nie przekroczył swoich uprawnień i nie naruszył obowiązujących przepisów prawa. Komisja zauważyła, że Dyrektor błędnie przyjął formy zabezpieczenia zwrotu środków zapisane w uwagach, bez uprzedniego wyjaśnienia tego faktu ze Skarżącą, niemniej ta okoliczność nie miała wpływu na negatywne rozpatrzenie jej wniosku. Dodać należy, że Komisja Skarg, Wniosków i Petycji dostrzegła, że niektóre sformułowania użyte w piśmie kierowanym do Skarżącej były niefortunne i mogły zostać odebrane przez nią dwuznacznie, ale zgodnie z zapewnieniem Dyrektora, nie miały one na celu jej dyskryminacji. Niemniej jednak Komisja uczuliła Dyrektora, by w przyszłości unikał sformułowań, które mogą wywołać negatywny i dwuznaczny odbiór przez interesantów Powiatowego Urzędu Pracy w Koszalinie. Ponadto, Komisja Skarg, Wniosków i Petycji otrzymała zapewnienie Dyrektora, że jest otwarty na współpracę i ustalenie zakresu pomocy dla Skarżącej, oczywiście w granicach obowiązującego prawa.

Mając na uwadze ustalenia faktyczne i prawne poczynione przez Komisję Skarg, Wniosków i Petycji, w trybie określonym przez przepisy Statutu Powiatu Koszalińskiego, Rada Powiatu w Koszalinie przedmiotową skargę uznaje za bezzasadną, albowiem działania Dyrektora Powiatowego Urzędu Pracy w Koszalinie były zgodne z przepisami zawartymi w:

- ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2024 r. poz. 475 z późn.zm.);
- ustawie z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2023 r. poz. 100 z późn. zm.),
- rozporządzeniu Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 12 grudnia 2018 r. w sprawie przyznania osobie niepełnosprawnej środków na podjęcie działalności gospodarczej, rolniczej albo działalności w formie spółdzielni socjalnej (Dz. U. z 2018, poz. 2342).

Pouczenie:

Zgodnie z art. 239 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2024 r. poz. 572) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.